

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 39, 2018

Nummer 39, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:9191](#) 19-10-2018
- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:9081](#) 16-10-2018
- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:9099](#) 16-10-2018
- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:9083](#) 16-10-2018
- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:9102](#) 16-10-2018
- [Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:4268](#) 16-10-2018
- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:8381](#) 18-09-2018
- [Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2698](#) 29-03-2018
- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:1440](#) 13-02-2018

Rechtbank

- [Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5099](#) 19-10-2018
- [Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:4190](#) 19-10-2018
- [Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:7396](#) 18-10-2018
- [Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:9907](#) 17-10-2018
- [Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:9875](#) 16-10-2018
- [Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:12260](#) 15-10-2018
- [Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:4421](#) 12-10-2018
- [Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:4068](#) 11-10-2018
- [Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:12257](#) 27-09-2018
- [Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:12274](#) 27-09-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:12261](#) 27-09-2018
[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:12462](#) 21-09-2018
[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:6320](#) 09-07-2018
[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:6997](#) 06-06-2018
[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:6066](#) 31-05-2018
[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:2178](#) 06-04-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 17-07-2018
Shulmin e.a. v. Rusland
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 28-08-2018
Khodyukevich v. Rusland
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Hof van Justitie van de Europese Unie](#) 04-09-2018
Fundo de Garantia Automóvel v. Juliana
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 28-08-2018
Alikhanovy v. Rusland
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 17-07-2018
Mazepa e.a. v. Rusland
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 21-06-2018
Semache v. Frankrijk
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 17-07-2018
Mangîr e.a. v. Moldavië en Rusland
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 10-07-2018
Abdulkadyrov en Dakhtayev v. Rusland
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI
[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 17-07-2018
Sergey Ryabov v. Rusland
Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 07-06-2018

Toubache v. Frankrijk

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 28-06-2018

Lazaridou v. Griekenland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Hof van Justitie van de Europese Unie](#) 07-08-2018

Smith v. Meade

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag door vijfmaal met een revolver in de richting van slachtoffer te schieten, waarbij slachtoffer door drie kogels is getroffen in de rug, het linkeronderbeen en de schaamstreek. Slachtoffer heeft hieraan blijvend letsel, te weten een hoge dwarslaesie, overgehouden. Rechtbank ziet geen aanleiding om het door de benadeelde partij gevorderde smartengeld te matigen en wijst immateriële schadevergoeding toe van € 250.000. Gevorderde affectieschade (€ 35.000) kan niet worden toegewezen; niet op grond van Richtlijn 2012/29/EU en ook niet op grond van nieuwe wet, nu deze pas op 1 januari 2019 in werking zal treden.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 19-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:4190

Zaaknummer: 18/830198-18

Rechters: J.V. Nolta, L.W. Janssen en S. Zwarts

Advocaten: G.N. Weski en D. Abeln

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Ontbinding van de arbeidsovereenkomst met een piloot bij wie tijdens diensttijd een hoger dan het wettelijk toegestane alcoholpromillage is geconstateerd. Afwijzing tegenverzoek en -vordering van piloot, waaronder immateriële schadevergoeding (piloot had € 20.000 gevorderd). Ernstig verwijtbaar handelen/nalaten van de piloot.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 19-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5099

Zaaknummer: 7149041 UE VERZ 18-310 LH/1040

Rechters: J.O. Zuurmond

Advocaten: N. Kampert en J.W. Stam

RECHTSPRAAK

Ontbinding arbeidsovereenkomst. Billijke vergoeding toegekend. Verzoeker bepleit in de toe te kennen billijke vergoeding ook een component ‘immateriële schadevergoeding’ op te nemen. Hof: feiten geven geen aanleiding voor het oordeel dat handelen en/of nalaten van werkgever erop gericht is geweest leed toe te voegen aan verzoeker en eventueel desondanks door verzoeker ervaren leed kan als door beide partijen gelijkelijk veroorzaakt worden beschouwd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 19-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:9191

Zaaknummer: 200.237.424/01

Rechters: W.P.M. ter Berg, W.F. Boele en W.A. Zondag

Advocaten: M.B. Voorthuizen en E.S. de Jong

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verkeersongeval tussen snorfietser en voetganger die plotseling het fietspad overstak. Voetganger heeft artikel 5 WVV overtreden en snorfietser heeft geen verkeersregels overtreden. Daarom causaliteitsverdeling van 50%-50%. Rechtbank ziet geen aanleiding tot billijkheidscorrectie.

Verzoekster is een verkeersongeval overkomen, waarbij zij als voetganger bij het oversteken van een fietspad is aangereden door een snorfiets die door X werd bestuurd. Als gevolg van dit ongeval heeft verzoekster een breuk opgelopen aan haar linkerknie. X was met deze snorfiets bij Unigarant WAM-verzekerd. Unigarant heeft erkend dat X, en daarmee Unigarant, op grond van artikel 185 WVV aansprakelijk is voor de schade van verzoekster, maar zij acht zich slechts voor 50% aansprakelijk.

Verzoekster verzoekt de rechtbank in dit deelgeschil te verklaren voor recht dat Unigarant volledig aansprakelijk is voor de gevolgen van het ongeval dan wel gehouden is 100% van de geleden schade en nog te lijden schade als gevolg van het ongeval aan haar te vergoeden.

De rechtbank overweegt als volgt. Nu de door X bereden snorfiets een motorrijtuig is en sprake is van een fout van de voetganger (omdat verzoekster, zo erkent zij zelf ook, overstak zonder te kijken), eist de billijkheid bij de verdeling van de hieruit voortvloeiende schade over de betrokkenen dat ten minste 50% van de schade ten laste van (de verzekeraar van) de eigenaar van het motorrijtuig wordt gebracht. Ten aanzien van de andere helft is in beginsel beslissend in hoeverre de – foutieve – gedragingen van de eigenaar/bestuurder en de voetganger tot de schade hebben bijgedragen (HR 28 februari 1992, NJ 1993/566). In dit kader geldt dat verzoekster artikel 5 WVV heeft overtreden door het fietspad over te steken op een plaats waar geen voetgangersoversteekplaats (zebrapad) is, waarbij zij zelf heeft verklaard dat zij plotseling besloot op die plek over te steken omdat zij haar bus nog wilde halen. Zij heeft dit vervolgens zonder te kijken gedaan. Verzoekster heeft hiermee het verkeer – X – gehinderd, de kans op een aanrijding vergroot en daarmee gevaar op de weg veroorzaakt.

Voor X als snorfietser geldt eveneens artikel 5 WVV, maar ook artikel 19 Reglement

verkeersregels en verkeerstekens 1990. Niet in geschil is dat de ter plaatse geldende maximumsnelheid van 30 km/uur niet door X is overschreden. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verzoekster haar stelling dat X zijn snelheid onvoldoende heeft aangepast aan de situatie ter plaatse, onvoldoende heeft gemotiveerd. Er zijn dan ook geen gedragingen van X geweest die in verhouding tot die van verzoekster voor meer dan 50% tot de schade hebben bijgedragen.

In de ernst van het letsel van verzoekster en de gevolgen daarvan voor haar dagelijks leven en functioneren tot op heden, ziet de rechtbank geen aanleiding om de causaliteitsverdeling van 50%-50% op grond van de billijkheid in het nadeel van Unigarant (naar boven) te corrigeren. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat het letsel van verzoekster in de ANWB Smartengeldgids is ingeschaald als 'licht' dan wel 'matig' letsel. Er zijn naar het oordeel van de rechtbank ook geen andere omstandigheden die moeten leiden tot een billijkheidscorrectie. Het verzoek van verzoekster wordt dan ook slechts gedeeltelijk toegewezen in die zin dat voor recht zal worden verklaard dat Unigarant gehouden is tot vergoeding van 50% van de schade die verzoekster als gevolg van het ongeval heeft geleden en nog zal lijden.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 18-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:7396

Zaaknummer: C/13/648264 / HA RK 18-157

Rechters: A.J. Bongers-Scheijde

Advocaten: H.G. Kersting en D.D. Markvoort

Wetsartikelen: 5 WVV

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Veroordeling voor poging tot zware mishandeling door met een vuurwapen te schieten op het slachtoffer, waarbij het slachtoffer in zijn onderbeen is geraakt. Toewijzing immateriële schadevergoeding ter hoogte van € 2.500 aan slachtoffer. Fysiek letsel valt onder letselcategorie o van de letsellijst van het Schadefonds
Geweldsmisdrijven: te gering om in aanmerking te komen voor een schadevergoeding voor immateriële schade. De psychische schade (gevoelens van angst en onveiligheid, angstklachten, herbeleving en afgenomen vertrouwen in de mens) komt wel voor vergoeding in aanmerking.***

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 17-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:9907

Zaaknummer: 03-666002-18

Rechters: A.M. Schutte, C.M.W. Nobis en A. Snijders

Advocaten: S. Weening

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

In geschil met telecomprovider die aan vader van appellante een telefoonlijnverbinding met personenalarmering had verschaft die niet goed werkte, vordert appellante nu immateriële schadevergoeding. Rechtbank acht deze niet toewijsbaar. Ten eerste treedt appellante in deze procedure op in de hoedanigheid van rechtsopvolger van haar vader. Bovendien levert de in dit kader aan geïntimeerde verweten gedraging, te weten de mededeling van geïntimeerde dat de vader van appellante zelf de aanvragen zou hebben ingediend, geen aantasting van de eer of goede naam of anderszins in de persoon van de vader van appellante op in de zin van artikel 6:106 lid 1 aanhef en onder b respectievelijk c BW.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 16-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:4268

Zaaknummer: 200.205.330_01

Rechters: P.P.M. Rousseau, E.J. van Sandick en P. Kuipers

Advocaten: H. Frites en N.J. Linssen

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag door 82 jaar oude vrouw met een mes in de hals te steken teneinde diefstal van haar spullen te vergemakkelijken. Zoon van slachtoffer voegt zich als benadeelde partij met vordering tot vergoeding kosten psychologische behandeling die hij volgt in verband met klachten als gevolg van het op gewelddadige wijze overlijden van zijn moeder. Vordering niet toegewezen op grond van artikel 6:106 lid 1 onder b BW (aantasting van de persoon op andere wijze), noch op grond van shockschade (vanwege onvoldoende onderbouwing door benadeelde partij), noch op grond van affectieschade (omdat misdrijf plaatsvond voor datum inwerkingtreding van deze regeling). Niet-ontvankelijkheid.

Een 82 jaar oude vrouw is in haar woning om het leven gebracht door verdachte. Verdachte heeft dat gedaan door het slachtoffer met een mes meerdere keren in haar hals te steken, als gevolg waarvan zij (langzaam) is doodgebloed. Vervolgens heeft verdachte allerlei spullen gestolen van het slachtoffer en is hij weggegaan.

De zoon van het slachtoffer voegt zich als benadeelde partij in het strafproces en vordert een schadevergoeding van € 2.475. Het betreft de kosten van een psychologische behandeling die de benadeelde partij volgt in verband met klachten als gevolg van het op gewelddadige wijze overlijden van zijn moeder.

De rechtbank overweegt als volgt. De schade die de benadeelde partij vordert, is gebaseerd op immateriële schade (geestelijk letsel). De rechtbank overweegt dat moet worden beoordeeld of sprake is van een juridische basis om de vordering toe te kennen op grond van artikel 6:106 lid 1 onder b BW (aantasting van de persoon op andere wijze). Daarvoor is in beginsel vereist dat er bij de benadeelde sprake is van een in de psychiatrie en/of psychologie erkend ziektebeeld. De onderbouwing die de benadeelde partij heeft overgelegd, geeft daarover onvoldoende uitsluitsel. Dat brengt mee dat de vordering niet kan worden toegewezen.

De rechtbank oordeelt voorts dat de vordering en de daarvoor gegeven onderbouwing ook niet voldoen aan de criteria voor shockschade. Dan moet de psychische schade het gevolg zijn geweest van een hevige emotionele schok als gevolg van een rechtstreekse confrontatie met de omstandigheden waaronder het slachtoffer om het leven is gekomen en dat is in deze zaak niet gesteld door de benadeelde partij. Daarvoor is bovendien ook vereist dat er bij de benadeelde sprake is van een in de psychiatrie en/of psychologie erkend ziektebeeld. De onderbouwing die de benadeelde partij heeft overgelegd geeft daarover, zoals gezegd, onvoldoende uitsluitsel. Dat brengt ook met zich mee dat de vordering niet kan worden toegewezen op die basis.

De rechtbank heeft daarom nog gekeken of affectieschade als basis kan dienen voor toekenning van de kosten van de psychologische behandeling van de benadeelde partij. Inmiddels heeft de wetgever namelijk voorzien in het toekennen van een vergoeding voor affectieschade. In het kader van de totstandkoming van deze wetgeving is het vereiste van vastgesteld psychisch letsel niet te vinden. De gebeurtenis die de schade die de benadeelde partij vordert in het leven heeft geroepen dateert echter van vóór de inwerkingtreding van deze wetgeving, die zal plaatsvinden op 1 januari 2019. In deze wetgeving is niet voorzien in een speciale overgangsbepaling. Daarom geldt het uitgangspunt dat de nieuwe wetgeving alleen van toepassing is op strafbare feiten die plaatsvinden ná de inwerkingtreding. De rechtbank verklaart de benadeelde partij niet-ontvankelijk.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 16-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:9875

Zaaknummer: 03/721115-17

Rechters: G.P.C. Dijkshoorn-Sleebe, P.H.M. Kuster en M.M. Beije

Advocaten: K.H.T. van Gijssel

Wetsartikelen: 288 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte is veroordeeld voor het meerdere malen mishandelen van zijn drie maanden oude dochter. Toewijzing € 2.000 immateriële schadevergoeding aan benadeelde partij (moeder namens haar minderjarige dochter). Rechtbank overweegt dat slachtoffer pijn moet hebben ondervonden door de handelingen van verdachte en dat niet ondenkbeeldig is dat sprake is van psychisch leed. Op dit moment valt echter nog niet te overzien hoe ernstig de medische en/of psychische gevolgen voor het slachtoffer zijn.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 15-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:12260

Zaaknummer: 09-827200-17

Rechters: J. Holleman, A.J. Japenga en N.F.H. van Eijk

Advocaten: J.M. Wigman

Wetsartikelen: 302 Sr en 304 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor brandstichting in eigen woning, waardoor de levens van de twee bovenburen in gevaar zijn gebracht. Bovenburen waren op het moment van de brand thuis. Toekenning immateriële schadevergoeding ad € 2.000 aan bovenbuurman, ter vergoeding van de psychische gevolgen van de brandstichting voor de bovenbuurman en zijn echtgenote.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 12-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:4421

Zaaknummer: 05/841184-17

Rechters: A. Tegelaar, Y. Cenik en W.W. Monteiro

Advocaten: B.J.P. van Gils

Wetsartikelen: 157 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor gezamenlijke brandstichting en het veroorzaken van een ontploffing als oudejaarsstunt. Brandende auto is (uit zichzelf) naar huis van slachtoffers gereden, waardoor oprit slachtoffers in brand is gevlogen. Toekenning immateriële schadevergoeding aan slachtoffers: € 550 p.p. Ernstige normschending; gezondheid en veiligheid van slachtoffers zijn ernstig in gevaar gekomen en de impact hiervan op slachtoffers is groot geweest.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 11-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:4068

Zaaknummer: 18/074929-18

Rechters: K. Post, M.J. Dijkstra en C.H. Beuker

Advocaten: A.M. Westerhuis

Wetsartikelen: 157 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor openlijke geweldpleging in vereniging, door slachtoffer te slaan en te schoppen tegen zijn lichaam en/of hoofd, met een dubbele kaakbreuk en ander hoofdletsel bij slachtoffer tot gevolg. Toewijzing € 8.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer. Het staat de benadeelde partij vrij om ter onderbouwing van de vordering aan te sluiten bij uitspraken uit de ANWB Smartengeldgids, evenals bij de schaal van Julin ten aanzien van de geleden cosmetische schade. Het is uiteindelijk aan de rechtbank om een bedrag vast te stellen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 27-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:12274

Zaaknummer: 09/827109-18

Rechters: M. Kramer, D.G.J. Dop en M.C. Bruining

Advocaten: J. Grabowsky

Wetsartikelen: 141 Sr, 312 Sr en 317 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor openlijke geweldpleging in vereniging, door slachtoffer te slaan en te schoppen tegen zijn lichaam en/of hoofd, met een dubbele kaakbreuk en ander hoofdletsel bij slachtoffer tot gevolg. Toewijzing € 8.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer. Het staat de benadeelde partij vrij om ter onderbouwing van de vordering aan te sluiten bij uitspraken uit de ANWB Smartengeldgids, evenals bij de schaal van Julin ten aanzien van de geleden cosmetische schade. Het is uiteindelijk aan de rechtbank om een bedrag vast te stellen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 27-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:12261

Zaaknummer: 09/842066-18

Rechters: M. Kramer, D.G.J. Dop en M.C. Bruining

Advocaten: J. Verschuren

Wetsartikelen: 141 Sr, 312 Sr en 317 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor openlijke geweldpleging in vereniging, door slachtoffer te slaan en te schoppen tegen zijn lichaam en/of hoofd, met een dubbele kaakbreuk en ander hoofdletsel bij slachtoffer tot gevolg. Toewijzing € 8.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer. Het staat de benadeelde partij vrij om ter onderbouwing van de vordering aan te sluiten bij uitspraken uit de ANWB Smartengeldgids, evenals bij de schaal van Julin ten aanzien van de geleden cosmetische schade. Het is uiteindelijk aan de rechtbank om een bedrag vast te stellen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 27-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:12257

Zaaknummer: 09/807286-18

Rechters: M. Kramer, D.G.J. Dop en M.C. Bruining

Advocaten: J.F. Grégoire

Wetsartikelen: 141 Sr, 312 Sr en 317 Sr

RECHTSPRAAK

Vordering tot opheffing vervangende hechtenis in kort geding afgewezen. Vonnis van de strafrechter is onherroepelijk geworden. CJIB heeft ruime beleidsvrijheid bij de tenuitvoerlegging van dit vonnis. De stelling van eiser dat hij in betalingsonmacht verkeert, leidt niet tot het oordeel dat de tenuitvoerlegging onrechtmatig is. Dat eiser nadelige gevolgen ondervindt van zijn detentie, is daaraan inherent, en die nadelige gevolgen komen voor zijn eigen rekening en risico. Geen immateriële schadevergoeding gevorderd.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 21-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:12462

Zaaknummer: C-09-559312-KG ZA 18-916

Rechters: M.E. Groeneveld-Stubbe

Advocaten: M.R. de Kok en M. Beekes

RECHTSPRAAK

Fundo de Garantia Automóvel v. Juliana

Fundo de Garantia Automóvel v. Juliana. Verplichte verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, geldt ook wanneer het voertuig in kwestie nog steeds in een lidstaat is ingeschreven en geschikt is voor de weg, maar de eigenaar, die niet voornemens is er nog mee te rijden, heeft beslist het op een privéterrein te stallen.

In een kort geding tussen het Fundo de Garantia Automóvel (Waarborgfonds Motorverkeer Portugal) en Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana en Cristiana Micaela Caetano Juliana over de terugbetaling van de schadevergoedingen die het fonds heeft betaald aan de slachtoffers van een ongeval waarbij het op dat moment onverzekerde voertuig van Destapado Pão Mole Juliana was betrokken en dat door haar zoon werd bestuurd, is een verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend.

Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat artikel 3 lid 1 Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2005/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005, aldus moet worden uitgelegd dat het sluiten van een verzekeringsovereenkomst tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van een motorrijtuig aanleiding kan geven, verplicht is wanneer het voertuig in kwestie nog steeds in een lidstaat is ingeschreven en geschikt is voor de weg, maar de eigenaar, die niet voornemens is er nog mee te rijden, heeft beslist het op een privéterrein te stallen. Artikel 1 lid 4 Richtlijn 84/5/EEG van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2005/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005, moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een

nationale wettelijke regeling die erin voorziet dat het in die bepaling bedoelde orgaan het recht heeft om zich niet alleen te verhalen op degene of degenen die aansprakelijk is of zijn voor het ongeval, maar ook op degene die verplicht was een verzekering te sluiten tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe aanleiding kan worden gegeven door de deelneming aan het verkeer van het voertuig dat de door dit orgaan vergoede schade heeft veroorzaakt, maar die daarover geen overeenkomst heeft gesloten, zelfs al is die persoon niet wettelijk aansprakelijk voor het ongeval in het kader waarvan de schade is ontstaan.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 04-09-2018

Zaaknummer: C|80/17

RECHTSPRAAK

Alikhanovy v. Rusland

Alikhanovy v. Rusland. Schending van artikel 2 en 3 EVRM. Familielid ontvoerd en vermoord door politie. Nagelaten zorgvuldig onderzoek in te stellen naar ontvoering en moord. Verzoekers hebben geestelijk letsel opgelopen als gevolg van ontvoering en moord.

Verzoekers stellen dat hun familielid is ontvoerd en vermoord door de politie. Het betreffende familielid had op 23 december 2004 zijn broer gebeld om te zeggen dat hij onderweg was, maar hij is nooit aangekomen. 's Nachts kreeg zijn broer een telefoontje waarin om losgeld gevraagd werd. Daarnaast hoorde zijn broer van politieagenten dat Alikhanovy was meegenomen naar Makhachkala in een voertuig van de Dagestan Organised Crime Unit. Er is een strafrechtelijk onderzoek gestart en de familieleden zijn ondervraagd. Ook zijn er verschillende agenten ondervraagd. Zij gaven aan niets van de ontvoering en moord af te weten. In maart of april 2005 hoorden de familieleden dat er zes lichamen gevonden waren in een bos dichtbij Zamay-Yurt. Deze personen zouden tijdens een speciale operatie zijn neergeschoten. Verzoekers hebben toen kleding verzameld om een DNA-test te kunnen laten doen, maar er zat onvoldoende DNA op de kleding. De familie verzocht om een lijkschouwing, maar kreeg geen reactie. Het onderzoek loopt nog en de dader is nog niet vastgesteld. De regering stelt dat de onderzoekers onvoldoende bewijs hebben om de betrokkenheid van de agenten bij de ontvoering en dood van het familielid van verzoekers te kunnen aantonen en bovendien is zijn lichaam nooit gevonden. Verzoekers stellen dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, omdat de politie hun familielid heeft ontvoerd en vermoord en omdat onvoldoende zorgvuldig onderzoek is gedaan naar aanleiding van hun beschuldigingen. Verder stellen zij dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat zij geestelijk letsel hebben opgelopen als gevolg van de ontvoering, de moord en het nalaten een zorgvuldig onderzoek in te stellen. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 en 3 EVRM. Daarnaast is sprake van een schending van artikel 5 en 13 EVRM. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van € 20.000 aan smartengeld aan iedere verzoeker.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 28-08-2018

Zaaknummer: 17054/06

RECHTSPRAAK

Khodyukevich v. Rusland

Khodyukevich v. Rusland. Schending van het procedurele aspect van artikel 2 en 3 EVRM. Onderzoek naar overlijden van de zoon van verzoekster is verricht door een persoon die deel uitmaakt van hetzelfde politiebureau als de agenten die de zoon van verzoekster volgens haar hebben mishandeld. Onafhankelijkheid niet gewaarborgd.

De zaak heeft betrekking op de omstandigheden rondom het overlijden van de zoon van verzoekster en het daaropvolgende onderzoek. Verzoekster stelt dat haar zoon is overleden als gevolg van een mishandeling door agenten op het politiebureau. Verder trekt zij de onafhankelijkheid van de persoon die de leiding had over het onderzoek in twijfel, omdat de onderzoeker aan hetzelfde politiebureau verbonden was als de agenten die haar zoon zouden hebben mishandeld. Het EHRM oordeelt in het bijzonder dat er onvoldoende bewijs was om te concluderen dat de agenten de zoon van verzoekster hebben mishandeld, hetgeen tot zijn dood heeft geleid, of dat de nationale autoriteiten zijn leven onvoldoende hebben beschermd. Verder oordeelt het EHRM dat het van groot belang was dat het onderzoek zou worden verricht door een orgaan of persoon die geen onderdeel uitmaakt van hetzelfde politiebureau als de betrokken agenten. Aangezien de onafhankelijkheid niet gewaarborgd is, is sprake van een schending van het procedurele aspect van artikel 2 en 3 EVRM. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van het procedurele aspect van artikel 2 en 3 EVRM en veroordeelt Rusland tot betaling van een bedrag van € 10.000 aan smartengeld.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 28-08-2018

Zaaknummer: 74282/11

RECHTSPRAAK

Smith v. Meade

Smith v. Meade. Wanneer de rechter in een geschil tussen particulieren de bepalingen van nationaal recht die in strijd zijn met een bepaling van een richtlijn die voldoet aan alle voorwaarden voor rechtstreekse werking, niet richtlijnconform kan uitleggen, is die rechter niet verplicht die bepalingen en een contractueel beding dat overeenkomstig laatstgenoemde bepalingen is opgenomen in een verzekeringsovereenkomst (zoals een uitsluiting in een motorrijtuigenverzekeringsspolis) buiten toepassing te laten.

In het kader van een geding tussen enerzijds David Smith en anderzijds Patrick en Philip Meade, FBD Insurance plc, Ierland en de Attorney General, over de vergoeding van de schade die Smith heeft geleden als gevolg van een verkeersongeval met een voertuig dat door Patrick Meade werd bestuurd en eigendom was van Philip Meade, welke schade was verzekerd door FBD, is door de Court of Appeal een verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend. De vraag luidt als volgt:

‘In een situatie waarin (a) de toepasselijke bepalingen van nationaal recht voorzien in een uitsluiting van de verplichte motorrijtuigenverzekering ten aanzien van degenen voor wie een motorvoertuig niet is uitgerust met vaste zitplaatsen, (b) de toepasselijke verzekeringsspolis bepaalt dat enkel passagiers die op vaste zitplaatsen worden vervoerd onder de dekking vallen, en deze polis op het tijdstip van het ongeval feitelijk een erkende verzekeringsspolis was in de zin van het nationale recht, (c) de toepasselijke nationale bepalingen die in een dergelijke dekkingsuitsluiting voorzien, in een eerdere uitspraak van het Hof (arrest van 19 april 2007, Farrell, C 356/05, EU:C:2007:229) al in strijd met het Unierecht zijn geoordeeld, en bijgevolg buiten toepassing moeten blijven, en (d) de bewoordingen van de nationale bepalingen niet toestaan dat zij overeenkomstig de vereisten van het Unierecht worden uitgelegd, is de nationale rechter dan, in het kader van een geding tussen particulieren en een particuliere verzekeringssmaatschappij inzake een auto-ongeval waarbij een passagier die niet op een vaste zitplaats werd vervoerd in 1999 ernstig letsel heeft opgelopen, waarin hij, met

instemming van partijen, de particuliere verzekeringsmaatschappij en de Staat als verweerders heeft opgeroepen, indien hij de toepasselijke bepalingen van nationaal recht buiten toepassing laat, ook verplicht om de in de motorrijtuigenverzekeringpolis opgenomen uitsluitingsclausule buiten toepassing te laten, of anderszins te beletten dat de verzekeraar zich op de destijds van kracht zijnde uitsluitingsclausule beroept, zodat het slachtoffer op grond van die polis rechtstreeks door de verzekeringsmaatschappij schadeloos gesteld had kunnen worden? Of zou, subsidiair, een dergelijke uitkomst in wezen gelijk staan aan een door het Unierecht verboden vorm van horizontale rechtstreekse werking van een richtlijn jegens een particuliere partij?’

Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het Unierecht, en met name artikel 288 VWEU, aldus moet worden uitgelegd dat een nationale rechterlijke instantie die uitspraak dient te doen in een geschil tussen particulieren en niet in staat is de bepalingen van zijn nationale recht die in strijd zijn met een bepaling van een richtlijn die voldoet aan alle voorwaarden voor rechtstreekse werking, uit te leggen op een wijze die conform is met laatstgenoemde bepaling, uitsluitend op basis van het Unierecht niet verplicht is die nationale bepalingen, en een contractueel beding dat overeenkomstig laatstgenoemde bepalingen is opgenomen in een verzekeringsovereenkomst, buiten toepassing te laten.

In een situatie als in het hoofdgeding kan de partij die benadeeld is doordat het nationale recht niet met het Unierecht strookt, of de persoon die in de rechten van die partij is gesubrogeerd, zich niettemin beroepen op de rechtspraak die voortvloeit uit het arrest van 19 november 1991, *Francovich e.a.* (C 6/90 en C 9/90, ECLI:EU:C:1991:428), om in voorkomend geval van de lidstaat vergoeding van de geleden schade te verkrijgen.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 07-08-2018

Zaaknummer: C|122/17

RECHTSPRAAK

Sergey Ryabov v. Rusland

Sergey Ryabov v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM. Verzoeker is door politie mishandeld, zodat hij moord zou bekennen. Onvoldoende zorgvuldig onderzoek gedaan naar aanleiding van zijn beschuldigingen.

Verzoeker, Sergey Ryabov, is op 11 juli 2005 gearresteerd. Hij heeft tijdens zijn voorlopige hechtenis bekend dat hij een moord had gepleegd op diezelfde dag. Hij is veroordeeld tot achttien jaar celstraf. Ryabov heeft gesteld dat hij is mishandeld door de politie en daardoor heeft bekend, maar hier is geen strafrechtelijk onderzoek naar gedaan. Uit een medisch rapport volgde wel dat Ryabov blauwe plekken en kneuzingen had, maar de autoriteiten hebben geconcludeerd dat dit letsel ook op een andere manier ontstaan kon zijn, gezien het feit dat Ryabov zich bij de arrestatie had verzet. Ryabov stelt dat er sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat hij is mishandeld door de politie zodat hij zou bekennen en omdat er geen effectief onderzoek is gedaan naar aanleiding van zijn beschuldigingen. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Ook is er sprake van een schending van artikel 6 EVRM. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van € 10.000 aan smartengeld en € 2.000 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 17-07-2018

Zaaknummer: 2674/07

RECHTSPRAAK

Mangîr e.a. v. Moldavië en Rusland

***Mangîr e.a. v. Moldavië en Rusland. Schending van artikel 3 EVRM.
Mishandeling tijdens detentie en leefomstandigheden tijdens detentie.***

Verzoekers zijn politieagenten en de zaak heeft betrekking op hun detentie en mishandeling. Drie agenten waren bezig met een strafrechtelijk onderzoek toen zij gearresteerd werden. Twee andere agenten werden ook gearresteerd toen zij kwamen kijken wat er met hun collega's gebeurd was. Toen de agenten vrijgelaten werden, was Mangîr al mishandeld en geïnjecteerd met een onbekende vloeistof tijdens zijn detentie. De agenten stellen onder meer dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, vanwege de mishandeling en de omstandigheden van detentie, zoals het gebrek aan licht, de drukte en een gebrek aan de juiste medische zorg. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM ten aanzien van de mishandeling van Mangîr en de omstandigheden van detentie. Daarnaast is sprake van een schending van artikel 5 lid 1 EVRM en artikel 13 EVMR. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van een bedrag van € 25.000 aan Mangîr, € 20.000 aan Condrea en € 15.000 aan Vasiliev, Datço en Pohila aan smartengeld en € 3.000 aan proceskosten aan verzoekers gezamenlijk.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 17-07-2018

Zaaknummer: 50157/06

RECHTSPRAAK

Shulmin e.a. v. Rusland

Shulmin e.a. v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM. Verzoekers zijn tijdens zittingen in strafrechtelijke procedures opgesloten in metalen kooien.

Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat de acht verzoekers tijdens de zittingen in strafrechtelijke procedures in metalen kooien waren opgesloten. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van € 7.500 aan iedere verzoeker.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 17-07-2018

Zaaknummer: 15918/13

RECHTSPRAAK

Mazepa e.a. v. Rusland

Mazepa e.a. v. Rusland. Schending van artikel 2 EVRM. Nagelaten zorgvuldig onderzoek te verrichten ten aanzien van de vraag wie de moord heeft gepleegd. Slechts één mogelijkheid onderzocht.

De zaak heeft betrekking op het onderzoek naar de moord op de journalist Anna Politkovskaya in 2006. Het EHRM oordeelt in het bijzonder dat onvoldoende onderzocht is wie de moord gepleegd heeft/hebben. De autoriteiten hebben vastgehouden aan de theorie dat een inmiddels overleden Russische zakenman tot de moord zou hebben aangezet en hebben geen andere mogelijkheden onderzocht, terwijl zij dit wel hadden moeten doen. Zij hadden de mogelijkheden die genoemd werden door verzoekers ook moeten onderzoeken. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Rusland tot betaling van € 20.000 aan smartengeld aan de verzoekers gezamenlijk.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 17-07-2018

Zaaknummer: 15086/07

RECHTSPRAAK

Abdulkadyrov en Dakhtayev v. Rusland

Abdulkadyrov en Dakhtayev v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM. Mishandeling door politie tijdens detentie en onvoldoende zorgvuldig onderzoek naar die mishandeling.

Abdulkadyrov en Dakhtayev zijn in september 2002 gearresteerd. Zij stellen dat zij tijdens hun detentie zijn mishandeld door de politie. Zij stellen dat zij zijn gedwongen te bekennen dat zij onderdeel zijn van een illegale, gewapende groep, dat zij zijn geslagen, dat zij elektrische schokken hebben gekregen terwijl zij gasmaskers of zakken op hun hoofd hadden en dat is bedreigd met verkrachting en chantage. Zij stellen dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat zij zijn mishandeld en omdat onvoldoende zorgvuldig onderzoek is gedaan naar die mishandeling. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, zowel ten aanzien van de mishandeling als ten aanzien van het onderzoek. Ook oordeelt het EHRM dat sprake is van een schending van artikel 6 en 8 EVRM. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van € 37.000 aan smartengeld en € 4.150 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 10-07-2018

Zaaknummer: 35061/04

RECHTSPRAAK

Lazaridou v. Griekenland

***Lazaridou v. Griekenland. Geen schending van artikel 3 EVRM.
Onvoldoende bewijs om te concluderen dat verzoekster letsel heeft
opgelopen door mishandeling door politie.***

Mevrouw Lazaridou heeft op de dag van een demonstratie tegen het soberheidsbeleid letsel opgelopen. Zij stelt dat zij achter een glazen deur stond en dat deze deur is gebroken door toedoen van de politie, als gevolg waarvan zij armletsel heeft opgelopen. Het EHRM oordeelt dat de politieagenten het bewijs hebben onderzocht en alle mogelijke maatregelen hebben getroffen om te achterhalen hoe mevrouw Lazaridou het letsel heeft opgelopen. Er is niet gebleken dat geen sprake zou zijn van onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Het EHRM oordeelt verder dat er onvoldoende bewijs is om te concluderen dat mevrouw Lazaridou het letsel heeft opgelopen door het handelen van de betreffende politieagenten. Het EHRM oordeelt dat er geen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 28-06-2018

Zaaknummer: 59142/16

RECHTSPRAAK

Semache v. Frankrijk

Semache v. Frankrijk. Schending van artikel 2 EVRM. Onvoldoende zorgvuldig omgegaan met gezondheidssituatie van gedetineerde en nagelaten om al het mogelijke te doen om te voorkomen dat gedetineerde zou overlijden.

De zaak heeft betrekking op het overlijden van de vader van verzoeker, de heer Ziri, na zijn arrestatie door de politie en zijn detentie. Het EHRM oordeelt dat de wijze waarop de heer Ziri vervoerd is naar het politiebureau gerechtvaardigd en proportioneel was. Op het politiebureau is echter onvoldoende zorgvuldig omgegaan met zijn gezondheidssituatie. De autoriteiten hebben nagelaten al het mogelijke te doen om te voorkomen dat hij zou overlijden. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM. Het EHRM veroordeelt Frankrijk tot betaling van € 30.000 aan smartengeld en € 7.500 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 21-06-2018

Zaaknummer: 36083/16

RECHTSPRAAK

Toubache v. Frankrijk

Toubache v. Frankrijk. Schending van artikel 2 EVRM: gebruik van vuurwapen door handhavingsinstantie niet noodzakelijk.

De zaak heeft betrekking op de noodzakelijkheid en proportionaliteit van het gebruik van geweld door de handhavingsinstanties ten aanzien van het overlijden van de zoon van verzoeker. De zoon van verzoeker is neergeschoten terwijl hij vluchtte in de achterbak van een voertuig. Het EHRM overweegt dat de instanties eerder alternatieve methoden hebben geprobeerd om de auto te stoppen en dat het overlijden van de zoon van verzoeker heeft plaatsgevonden gedurende een niet-geplande operatie waarbij zonder voorbereiding is gehandeld. Desondanks oordeelt het EHRM dat de bestuurder geen direct gevaar vormde en dat het stoppen van de auto geen spoed had. Het gebruik van het vuurwapen was niet noodzakelijk. Het EHRM oordeelt dat er sprake is van een schending van artikel 2 EVRM. Het EHRM veroordeelt Frankrijk tot betaling van € 30.000 per persoon aan beide verzoekers aan smartengeld en € 9.784 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 07-06-2018

Zaaknummer: 19510/15

RECHTSPRAAK

Heimelijke opnamen van eiser gemaakt ten behoeve van televisieprogramma Undercover in Nederland. Eiser is duidelijk herkenbaar in beeld gebracht tijdens de uitzending. Geen onrechtmatige daad van televisieprogramma. Gezien de ernst van de door haar aangeduide misstand (imams die polygame huwelijken ondersteunen) mocht SBS deze op deze manier aan de kaak stellen. Als imam en voorzitter van moskee moet eiser als publiek figuur worden aangemerkt. SBS is binnen de toelaatbare grenzen gebleven door de inbreuk op eisers privacy te beperken tot datgene wat met zijn positie in de moskee verband houdt.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 06-06-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:6997

Zaaknummer: HA ZA 17-932

Rechters: W.F. Korthals Altes

Advocaten: V.C. van der Velde en J.A.K. van den Berg

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor diverse vormen van mensenhandel van zes uit Thailand afkomstige vrouwen. Toewijzing € 5.000 immateriële schadevergoeding aan een van de slachtoffers.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 29-03-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2698

Zaaknummer: 22-006510-10

Rechters: S.A.J. van 't Hul, M.I. Veldt-Foglia en H.J.M. Smid-Verhage

Wetsartikelen: 250a (oud) Sr en 273f Sr

RECHTSPRAAK

Voor toewijzing van een bijzondere huurwoning, met ruimtes die gemeenschappelijk gebruikt werden door een groep oudere huurders (woongroep), heeft verhuurder bijzondere eisen gesteld aan het gedrag van de woningzoekende, waarmee inbreuk werd gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van de woningzoekende. Toch handelde verhuurder in dit geval niet onrechtmatig, omdat zij ook rekening moest houden met de belangen van de andere leden van de woongroep, welke belangen geschaad zouden kunnen worden door de toetreding van de woningzoekende tot de woongroep, omdat hij meermalen onherroepelijk wegens pedoseksuele handelingen was veroordeeld.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:9099

Zaaknummer: 200.156.386

Rechters: H.E. de Boer, F.J. de Vries en J.G.J. Rinkes

Advocaten: A.P. van Knippenbergh en G.J. Scholten

Wetsartikelen: 10 GW

RECHTSPRAAK

Assurantietussenpersoon heeft geadviseerd bij het afsluiten en voortzetten van een ziekteverzuimverzekering die, zo stelt appellante, ongeschikt is voor appellante. Zorgplicht assurantietussenpersoon. Deskundigenbericht gelast waaruit zal moeten blijken of de keuze voor het voortzetten van de stop-lossverzekering per definitie onjuist is.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:9081

Zaaknummer: 200.191.225/01

Rechters: H. de Hek, W.P.M. ter Berg en G. van Rijssen

Advocaten: A.J. Welvering en H. Lebbing

RECHTSPRAAK

Gasexplosie aan boord van plezierjacht waardoor naastliggend jacht totaal verloren gaat. Geen risicoaansprakelijkheid op grond van artikel 6:173 BW omdat daarin (lid 3) uitzondering gemaakt wordt voor schepen. Ook geen aansprakelijkheid op grond van onrechtmatige daad wegens ‘mankementen’ in de gasinstallatie en/of ‘onvoldoende voorzorgs- of veiligheidsmaatregelen’. Deskundige rapporteert dat oorzaak van de explosie niet meer kan worden vastgesteld. Voorts geen specifiek bewijsaanbod met betrekking tot mankementen en/of het nalaten van voorzorgs- of veiligheidsmaatregelen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:9083

Zaaknummer: 200.209.801/01

Rechters: W.P.M. ter Berg, M.W. Zandbergen en R.E. Weening

Advocaten: S.L. Elzinga en H.L. Thiescheffer

Wetsartikelen: 6:173 BW

RECHTSPRAAK

Voor toewijzing van een flatwoning heeft verhuurder bijzondere eisen gesteld aan het gedrag van de woningzoekende, waarmee inbreuk werd gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van de woningzoekende. Toch handelde verhuurder niet onrechtmatig, nu zij bij de bepaling of deze woning passend was ook rekening moest houden met de belangen van de omwonenden en omdat de buurt waarin de woning ligt in het verleden leefbaarheidsproblemen kende. De toewijzing van deze woning aan de woningzoekende zou tot onrust leiden, omdat hij meermalen onherroepelijk wegens pedoseksuele handelingen was veroordeeld.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:9102

Zaaknummer: 200.177.752

Rechters: H.E. de Boer, F.J. de Vries en J.G.J. Rinkes

Advocaten: A.P. van Knippenbergh en G.J. Scholten

Wetsartikelen: 10 Gw

RECHTSPRAAK

Vaststelling van de hoogte van de schadevergoeding in geval van shockschade van een toen 7-jarig kind dat zijn moeder medio 2013 vermoord in haar slaapkamer thuis heeft aangetroffen. Rechtbank heeft € 40.000 toegewezen. In hoger beroep zijn enkele tussenarresten gewezen en thans wordt overgegaan tot deskundigenbenoeming: ervaren psychiater en gespecialiseerde kinderpsychiater met kinderpsycholoog. Vraagstelling gebaseerd op IWMD-vraagstelling. Kosten (voorschot) deskundigen moeten worden gedragen door appellant, in uitzondering op de hoofdregel van artikel 195 Rv.

In deze zaak zijn inmiddels drie tussenarresten gewezen (voor het middelste tussenarrest, zie PS 2018-0850). De zaak draait om het vaststellen van de hoogte van de immateriële schadevergoeding (shockschade) van een toen 7-jarig kind dat zijn moeder 's ochtends dood aantrof in haar slaapkamer, gewurgd en met uiterlijke verwondingen en liggend in een plas bloed. De rechtbank heeft in eerste aanleg aan het kind een immateriële schadevergoeding toegewezen ter hoogte van € 40.000.

Beide partijen hebben zich na het laatste tussenarrest tegelijkertijd bij akte mogen uitlaten over de inzet van twee deskundigen, de aan hen te stellen vragen en de begroting voor hun werkzaamheden. Dit is gebeurd. Het hof overweegt naar aanleiding daarvan nu als volgt. Het gaat hier om de vaststelling van immateriële schadevergoeding, in het bijzonder zogenoemde shockschade, voor het kind. Als uitgangspunt voor deze beoordeling geldt het *Taxibus*-arrest van de Hoge Raad van 22 februari 2002 (ECLI:NL:HR:2002:AD5356). Appellant heeft meerdere bezwaren/kanttekeningen aangevoerd betreffende het geestelijk welzijn van het kind nu en in de toekomst. Volgens appellant zou sprake zijn van verouderde informatie over het kind, zouden er meerdere oorzaken kunnen zijn voor de klachten van het kind, zou er geen sprake zijn van aanzienlijke belemmeringen in zijn functioneren en zou de jeugdige leeftijd van het kind toen hij zijn gedode moeder aantrof hem meer mogelijkheden bieden om te herstellen van de schokkende gebeurtenis.

Gelet op het toetsingskader van de Hoge Raad en gelet op de gemotiveerde stellingname van appellant en het feit dat inmiddels vijf jaren zijn verstreken sinds de schokkende gebeurtenis, acht het hof het noodzakelijk dat in deze zaak zowel een kinderpsychiater wordt benoemd, die dan gebruik kan/zal maken van een ontwikkelingspsycholoog ter ondersteuning van zijn psychiatrisch onderzoek en een psychiater die ervaren is in het opstellen van rapportages in gerechtelijke procedures. Daarbij verwerpt het hof de bezwaren van appellant omtrent de onderzoeksopzet en de kostenbegroting.

In uitzondering op de hoofdregel van artikel 195 Rv, waarin de eisende partij (de vader) het voorschot van de deskundige(n) dient te dragen, oordeelt het hof het in verband met de omstandigheden van het geding in deze zaak redelijk en billijk dat het voorschot door appellant wordt gedragen, nu vaststaat dat appellant strafrechtelijk is veroordeeld wegens het doden van de moeder van het kind en ook zijn civielrechtelijke aansprakelijkheid voor de daaruit voortvloeiende schade van het kind vaststaat, nu appellant in deze appèlprocedure niet betwist dat is voldaan aan de voor toekenning van shockschade geldende criteria, maar alleen de hoogte van het aan het kind wegens shockschade toegekende bedrag van € 40.000 heeft betwist. Het hof neemt de vraagstelling van partijen, die is gebaseerd op de IWMD-vraagstelling, over en houdt iedere verdere beslissing aan.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 18-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:8381

Zaaknummer: 200.207.735

Rechters: R.A. Dozy, M.B. van den Beekhoven Boezem en S.C.P. Giesen

Advocaten: J.W. de Bruin en C.W. Langereis

RECHTSPRAAK

Kinderrechter benoemt bijzondere curator voor vordering benadeelde partij van minderjarig slachtoffer in verband met strafproces waarin ouders van de minderjarige verdachten zijn. Belangen van moeder en stiefvader zijn mogelijk tegenstrijdig met die van het kind.

De jeugdbescherming (hierna: JBRA) heeft een verzoek ingediend om de verlenging van de ondertoezichtstelling en van de machtiging uithuisplaatsing en heeft tevens een verzoek ingediend tot benoeming van een bijzondere curator. De minderjarige heeft als gevolg van fysieke mishandeling letselschade opgelopen. De stiefvader is als vermoedelijke dader opgepakt. JBRA voert aan dat de moeder mogelijk ook een aandeel had. Indien de stiefvader wordt vervolgd voor het toebrengen van ernstig letsel aan de minderjarige, kan de minderjarige zich in deze zaak voegen als benadeelde partij. JBRA voert aan dat er bij de verdere juridische afwikkeling een wezenlijk conflict tussen de belangen van de met gezag belaste ouders en de belangen van de minderjarige bestaat.

Aangaande de wens tot benoeming van een bijzondere curator heeft de vader aangegeven dat hij wil dat de eventuele vergoeding van letselschade op een geblokkeerde rekening komt totdat de minderjarige meerderjarig is en waar zowel vader als moeder niet bij kan, aldus JBRA.

De kinderrechter heeft het verzoek van JBRA gelezen als een brief (van een bij een minderjarige betrokken derde) die de rechtbank attendeert op een mogelijk belangenconflict op grond waarvan de rechtbank ambtshalve over kan gaan tot benoeming van een bijzondere curator in de zin van artikel 1:250 BW. Na onderzoek naar aanleiding van deze brief is het de kinderrechter voldoende duidelijk geworden dat er in ieder geval één strafzaak aanhangig is bij de rechtbank waarvoor minderjarige als slachtoffer een vordering benadeelde partij kan indienen. Ook is voor de kinderrechter duidelijk geworden dat er voorlopig voldoende redenen zijn om aan te nemen dat er een belangenconflict tussen de ouder(s) en de minderjarige bestaat. Naast de toelichting van JBRA ten aanzien van moeders positie heeft de kinderrechter vernomen dat (vooralsnog) ook moeder als verdachte is aangemerkt. De kinderrechter overweegt dat het in belang van de minderjarige geacht kan worden om diens

belangen als slachtoffer in het strafproces veilig te stellen en om (tot er een andersluidend inzicht komt) aldaar gebruik te kunnen maken van zijn rechten als slachtoffer in het strafproces. Nu beide ouders het gezag hebben en dus gezamenlijk beslissingen dienen te nemen aangaande het al of niet voorbereiden/indienen van een vordering, acht de kinderrechter het van belang om de minderjarige te laten bijstaan door een bijzondere curator. De kinderrechter overweegt voorts dat het in het belang van de minderjarige is dat de te benoemen bijzondere curator, gelet op de mogelijke strijd tussen de ouders, geheel onafhankelijk is. De kinderrechter gaat dan ook over tot benoeming van een bijzondere curator, in principe voor de duur van de strafrechtelijke procedure.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 09-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:6320

Zaaknummer: C/13/544787 / FA RK 13-4689

Rechters: H.P.E. Has

Advocaten: M.H. Aalmoes en W.J. Morra

Wetsartikelen: 1:250 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Aansprakelijkheid voor schade als gevolg van verkeersongeval en 25% eigen schuld staan vast. Deskundigenberichten moeten als uitgangspunt worden genomen bij beoordeling verdienvermogen vóór ongeval en in theoretische situatie zonder ongeval. Kostenvermindering met mate eigen schuld.

In 2004 is verzoekster in conventie en verweerster in reconventie (hierna: verzoekster) op haar fiets aangereden door een bus van GVB, als gevolg waarvan zij ernstig en blijvend orthopedisch en neurologisch (schedelhersen)letsel heeft opgelopen. De gemeente Amsterdam (thans GVB) heeft aansprakelijkheid voor het ongeval erkend. Vast staat dat verzoekster voor 25% eigen schuld in de zin van artikel 6:101 BW heeft aan het ongeval. In overleg tussen partijen is verzoekster begeleid bij haar re-integratie. De arbeidsovereenkomst van verzoekster met haar ex-werkgever is met ingang van 1 oktober 2007 ontbonden vanwege een verstoorde arbeidsverhouding. Er zijn verschillende deskundigenrapporten uitgebracht, namelijk door een orthopedisch chirurg, een neuropsychologe, een neuroloog en een registerarbeidsdeskundige. In 2011 is verzoekster gaan werken bij Intergraal Kankercentrum Nederland.

Verzoekster verzoekt de rechtbank te bepalen dat de bovengenoemde deskundigenrapporten voor partijen hebben te gelden als uitgangspunt ter nadere vaststelling van de omvang van de aan het ongeval toe te rekenen schade. Tevens verzoekt zij om te bepalen dat zij in de situatie vóór het ongeval op een hoog intellectueel (wo-)niveau functioneerde en dat zij in de theoretische situatie zonder ongeval in arbeid zou hebben gefunctioneerd op wo-niveau en/of althans in functies waarvoor een hoog intelligentieniveau was vereist en/of althans dat zij na zeventien dienstjaren een eindloon van € 90.000 (peildatum 2007) zou hebben bereikt. In reconventie verzoekt GVD de rechtbank te bepalen dat verzoekster ten tijde van het ongeval op mbo-niveau functioneerde en dat verzoekster in de theoretische situatie zonder ongeval parttime en tot 55-jarige leeftijd op mbo+-niveau en/of laag hbt-niveau in arbeid zou hebben gefunctioneerd.

De rechtbank is van oordeel dat de rapporten van de deskundigen voor partijen als

uitgangspunt dienen bij de verdere vaststelling van de omvang van de aan het ongeval toe te rekenen schade. Het eerste verzoek wordt dan ook toegewezen. Ook het tweede verzoek wordt toegewezen, nu uit deze deskundigenberichten blijkt dat verzoekster voor het ongeval functioneerde op hoog niveau. De enkele omstandigheid dat zij enige tijd als secretaresse heeft gewerkt, doet niet af aan dit hoge opleidingsniveau en de daaraan verbonden verdien capaciteit. Met betrekking tot het derde verzoek (verdienvermogen) overweegt de rechtbank als volgt. Uit het rapport van de registerarbeidsdeskundige volgt dat het bedrijfsleven niet voor de hand lag in de situatie het ongeval weggedacht. Dit betekent dat uitgaan dient te worden van een verdien capaciteit van tussen de € 60.000 en € 70.000, waarbij de registerarbeidsdeskundige het plausibel heeft geoordeeld dat na vijftien tot twintig beroepsjaren het jaarsalaris van € 70.000 zou zijn bereikt, zodat ook de rechtbank hiervan uit zal gaan. Het verzoek in reconventie wordt om deze reden afgewezen. GVB stelt nog dat sprake is van een predispositie waarmee rekening moet worden gehouden bij de begroting van de verdien capaciteit, maar de rechtbank wijst dit af nu dit niet blijkt uit het enkele feit dat verzoekster ruim twee jaar voor het verkeersongeval twee keer een psychologe heeft bezocht. De rechtbank oordeelt tot slot dat de totale kostenbegroting evenredig dient te worden verminderd met de mate van eigen schuld van 25%.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 31-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:6066

Zaaknummer: C/13/639097 / HA RK 17-346

Rechters: P.J. van Eekeren

Advocaten: R.T. Bocxe en B. Fluit

RECHTSPRAAK

Tussenarrest in hoger beroep. Zaak gaat om een kind van toen 7 jaar oud dat zijn moeder medio 2013 vermoord in haar slaapkamer thuis heeft aangetroffen. Vaststelling van de hoogte van de shockschade; rechtbank had € 40.000 toegewezen. Appellant wordt in gelegenheid gesteld op door vader nieuw overgelegde producties te reageren. Hof neemt nog geen beslissing om een deskundige te benoemen. Voor vervolguitspraak, zie PS 2018-0847.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 13-02-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:1440

Zaaknummer: 200.207.735

Rechters: R.A. Dozy, M. van den Beekhoven Boezem en S.C.P. Giesen

Advocaten: J.W. de Bruin en C.W. Langereis

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verklaring voor recht dat huisartsen zijn tekortgeschoten in de nakoming van de behandelovereenkomst dan wel dat zij onrechtmatig hebben gehandeld omdat zij geen ernst zagen in de klachten van verzoekster, terwijl later bleek dat zij (zoals zij al vermoedde) borstkanker had, afgewezen. Zonder deskundigenonderzoek kan de rechtbank geen oordeel geven. Geen begroting proceskosten nu het verzoek onterecht is ingesteld.

Verzoekster is sinds 1998 op consulten geweest bij verschillende huisartsen (verweerders sub 1, 2 en 3), telkens vanwege knobbeltjes onder haar linkeroksel en pijn in haar borst. Verweerders sub 1, 2 en 3 constateerden allen dat niet van iets ernstigs sprake was. Verweerder sub 1 heeft verzoekster uiteindelijk doorverwezen naar de mammapoli van het ziekenhuis, waar bij verzoekster een mammacarcinoom in de linkerborst is geconstateerd. Zij is daarvoor, en voor lymfogene uitzaaiingen, behandeld. Verzoekster heeft verweerders aansprakelijk gesteld voor geleden en nog te lijden schade.

Verzoekster verzoekt in dit deelgeschil onder andere om vast te stellen dat verweerders toerekenbaar tekort zijn geschoten in de nakoming van de behandelovereenkomst, dan wel dat zij onrechtmatig hebben gehandeld, door bij verzoekster met de specifieke beschreven klachten niet de mamma te onderzoeken, terwijl verzoekster zeer frequent haar huisarts consulteerde en naar later bleek terecht haar zorgen uitte over de situatie, waardoor een *doctor's delay* is ontstaan van minstens een jaar.

De rechtbank overweegt als volgt. De maatstaf aan de hand waarvan beoordeling van de vorderingen dient plaats te vinden, is of verweerders de zorg hebben betracht die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend vakgenoot onder gelijke omstandigheden mag worden verwacht. Op verzoekster rust de stelplicht, en zo nodig de bewijslast, ten aanzien van de gestelde – en door verweerders weersproken – normschending. Verzoekster heeft ter onderbouwing van haar stelling gewezen op het protocol 'standaard borstkanker' van het Nederlands Huisartsen Genootschap, maar verweerders bestrijden dat dit protocol in de relevante periode geldend was. Dit is niet door verzoekster weersproken, zodat de rechtbank

in dit deelgeschil niet kan beoordelen of in strijd is gehandeld met het protocol. Verzoekster heeft haar stellingen verder onvoldoende onderbouwd. Er is bijvoorbeeld geen deskundigenbericht overgelegd waaruit de conclusie kan worden getrokken dat het handelen of nalaten van verweerders heeft geleid tot een *doctor's delay*. De rechtbank begrijpt dat verzoekster het gevoel heeft dat haar huisartsen een diagnose hebben gemist nu zij zich meermaals met knobbels in de linkeroksel tot hen heeft gewend en hetgeen zij vreesde – borstkanker – ook daadwerkelijk bij haar werd geconstateerd. Zonder nader deskundigenonderzoek waarin wordt onderzocht wat van een redelijk handelende huisarts onder de gegeven omstandigheden kan worden verwacht, kan de rechtbank op dit moment echter geen oordeel geven over het handelen of nalaten van verweerders op dit punt. De rechtbank wijst het verzochte dan ook af.

In het kader van de dubbele redelijkheidstoets van artikel 1019aa Rv oordeelt de rechtbank nog dat in dit geval het deelgeschil volstrekt onnodig en onterecht is ingesteld. Gezien de stand van de deelgeschiljurisprudentie was voorzienbaar – nu verweerders aansprakelijkheid van de hand wijzen – dat een nader deskundigenonderzoek aangewezen zou zijn. Dit zou wellicht anders geweest kunnen zijn als gebleken was dat verweerders, althans de verzekeraar van verweerders, onvoldoende (voortvarend) medewerking zou hebben verleend aan het oplossen van het geschil. Hiervan is echter geen sprake. Ook verzoekster wordt niet veroordeeld in de proceskosten. Begroting hiervan blijft dan ook achterwege.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 06-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:2178

Zaaknummer: C/13/621766 / HA RK 17-9

Rechters: B.T. Beuving

Advocaten: E.J.A. van Leuven en M.J.J. de Ridder

Wetsartikelen: 1019aa Rv